

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องและกรอบแนวคิดในการวิจัย

ในบทที่ 2 จะนำเสนอเกี่ยวกับวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดในการวิจัย รายละเอียดในบทนี้จะประกอบด้วย ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัว งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กรอบแนวคิดในการวิจัย และนิยามศัพท์ปฏิบัติการ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.1 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวและสัมฤทธิผลในการเรียน

ความหมายของการปรับตัว

นิภา นิชยาน (2520 : 7 – 8) ได้รวบรวมความหมายของการปรับตัวจากแนวคิดของ คาร์วิน, ลาซารัส มาล์ม และจามิสัน พอสรุปได้ดังนี้ การปรับตัวมีกำเนิดมาจากวิชาชีววิทยา ซึ่ง คาร์วิน (Darwin) เป็นคนแรกที่ใช้คำนี้ในทฤษฎีของเขาซึ่งว่าด้วยการวิวัฒนาการเมื่อปี ค.ศ. 1859 โดยใช้คำว่า “Adaptation” ซึ่งสรุปได้ว่า สิ่งมีชีวิตที่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาวะแวดล้อมของโลกที่เต็มไปด้วยภัยอันตรายต่าง ๆ ได้เท่านั้นที่จะดำรงอยู่ได้ ต่อมานักจิตวิทยาได้นำคำว่า “Adaptation” มาใช้ แล้วให้ชื่อใหม่ว่า “Adjustment” ซึ่งคำทั้งสองคำนี้ ต่างถูกนำมาศึกษาเพื่อให้เข้าใจพฤติกรรมของมนุษย์ และสัตว์ การปรับตัวในแง่ชีววิทยา หมายถึงการปรับตัวที่เป็นไปตามสภาพความต้องการของร่างกาย แต่ในแง่จิตวิทยา หมายถึงการปรับตัวที่เป็นไปตามสภาพความต้องการของจิตใจ

โคลแมน และแฮมเมน (Coleman and Hammen , 1974 อ้างถึงใน ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์, 2530 : 69) กล่าวว่า การปรับตัว หมายถึง ผลของความพยายามของบุคคลที่พยายามปรับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นแก่ตนเอง ไม่ว่าปัญหานั้นจะเป็นปัญหาด้านบุคลิกภาพ ด้านความต้องการ หรือด้านการปรับอารมณ์ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม จนกระทั่งบุคคลนั้นสามารถอยู่ได้ในสภาพแวดล้อมนั้นๆ และถ้าบุคคลนั้นสามารถปรับตัวได้ บุคคลนั้นก็จะอยู่ในสภาพแวดล้อมนั้นได้อย่างมีความสุข

ลาซารัส (Lazarus อ้างถึงใน ชลธิชา มินทร์พยัคฆ์ , 2546) ได้สรุปว่า การปรับตัวของมนุษย์ประกอบขึ้นด้วยกระบวนการ หรือวิธีการทั้งหลายของจิตที่ใช้ในการเผชิญแรงผลักดันสองอย่าง คือ

1. แรงผลักดันภายนอก เกิดจากการที่มนุษย์ต้องการอยู่ท่ามกลางสิ่งแวดล้อมและการที่มนุษย์ต้องอยู่ร่วมกัน ต้องผูกพันกับผู้อื่น ฉะนั้นคนเราต้องปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมและสังคม

2. แรงผลักดันภายใน เป็นความต้องการภายในของแต่ละบุคคลเอง อันได้แก่ ความต้องการอาหาร น้ำและความอบอุ่น อีกส่วนหนึ่งเกิดจากสภาวะทางจิตใจซึ่งเป็นผลของการเรียนรู้จากประสบการณ์ทางสังคมในชีวิตที่ผ่านมา เช่น ความต้องการความอบอุ่นใจ ความต้องการการเป็นที่ยอมรับในสังคมและความต้องการความสำเร็จเป็นต้น

โดยสรุปการปรับตัวหมายถึง ผลของบุคคลที่พยายามปรับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นแก่ตนเอง ไม่ว่าปัญหานั้นจะเป็นปัญหาด้านบุคลิกภาพ ด้านความต้องการ หรือด้านอารมณ์ ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมจนเป็นสภาพการณ์ที่บุคคลนั้นสามารถอยู่ในสภาพแวดล้อมนั้น ๆ และถ้าบุคคลนั้นปรับตัวได้แล้ว และสามารถอยู่ในสภาพแวดล้อมนั้นได้อย่างมีความสุข แสดงว่าสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตได้ดี

ความหมายของสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถ หรือความสำเร็จที่ได้รับจากการทำงานที่ต้องอาศัยความพยายามอย่างมาก ซึ่งเป็นผลของการกระทำที่ต้องอาศัยความสามารถทั้งทางด้านสติปัญญา และทางด้านร่างกาย จึงจะทำงานนั้นประสบความสำเร็จ

การที่ผู้เรียนจะประสบความสำเร็จในการเรียนหรือไม่นั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทางสติปัญญา (intellectual factors) เพียงอย่างเดียว ยังมีองค์ประกอบอื่น ๆ ที่ไม่ใช่องค์ประกอบทางสติปัญญา (non-intellectual factors) องค์ประกอบทางด้านสติปัญญาเป็นปัจจัยสำคัญส่วนหนึ่งที่มีผลต่อการเรียนรู้หรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นความสามารถในการคิดของบุคคล อันเป็นผลมาจากการสะสมของประสบการณ์ต่าง ๆ รวมถึงความสามารถที่ติดตัวมาแต่กำเนิด ซึ่งความสามารถเหล่านี้วัดได้หลายทาง ส่วนองค์ประกอบด้านที่ไม่ใช่สติปัญญา ก็มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากเช่นกัน ซึ่งได้แก่ทัศนคติที่มีต่อวิชาที่เรียน รูปแบบการเรียน สภาพแวดล้อมของสถานศึกษา คุณภาพการสอนของผู้สอน ลักษณะการคบเพื่อน การศึกษาของบิดามารดา เป็นต้น (อภิญา อิงอาจ, 2548, หน้า46)

นักวิชาการศึกษาได้ให้ความหมายของสัมฤทธิ์ผลหรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไว้อย่างหลากหลายเช่น

อุบลวรรณ บัวอ่อน (2537, หน้า 13) ได้ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ขนาดของความสำเร็จที่ได้จากความสามารถทางร่างกาย หรือสมอง ซึ่งอาจพิจารณาได้จากคะแนนสอบที่กำหนดให้ หรือคะแนนที่ได้จากงานที่ครูมอบให้ หรือทั้งสองอย่าง

อภิญา อิงอาจ (2548, หน้า 46) ได้กล่าวว่า การที่ผู้เรียนจะประสบความสำเร็จในการเรียนหรือไม่นั้น ไม่ได้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทางสติปัญญา (intellectual factors) เพียงอย่างเดียว ยังมีองค์ประกอบอื่น ๆ ที่ไม่ใช่องค์ประกอบทางสติปัญญา (non-intellectual factors) องค์ประกอบทางด้านสติปัญญาเป็นปัจจัยที่สำคัญส่วนหนึ่งที่มีผลต่อการเรียนรู้ หรือสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน

เป็นความสามารถในการคิดของบุคคล อันเป็นผลมาจากการสะสมของประสบการณ์ต่าง ๆ รวมถึงความสามารถที่ติดตัวมาแต่กำเนิด ซึ่งความสามารถเหล่านี้วัดได้หลายทาง ส่วนองค์ประกอบด้านที่ไม่ใช่สติปัญญาก็มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากเช่นเดียวกัน ได้แก่ทัศนคติที่มีต่อวิชาที่เรียน รูปแบบการเรียน สภาพแวดล้อมของสถานศึกษา คุณภาพการสอนของผู้สอน ลักษณะการคบเพื่อน การศึกษาของบิดา-มารดา เป็นต้น

นอกจากนี้ อภิญา อิงอาจ ได้สรุปความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ความสามารถของบุคคลที่เกิดจากการเรียนรู้ สามารถใช้ความรู้ในการแก้ปัญหา ในการคิดสร้างสรรค์ และการศึกษาค้นคว้า และสามารถวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มณฑารัตน์ ชูพินิจ (2540, หน้า 13) ให้ความหมายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า เป็นความสำเร็จในการที่จะพยายามเข้าถึงความรู้ ซึ่งเกิดจากการทำงานที่ต้องอาศัยความพยายามมาก ทั้งองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับสติปัญญา และองค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญา แสดงออกในรูปของคะแนน หรือเกรดเฉลี่ยสะสม ซึ่งสามารถสังเกตและวัดได้ด้วยแบบทดสอบ

กุลวดี ศรียานนท์ (2536) กล่าวว่า องค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญา เช่น การปรับตัว สภาพทางบ้าน ความสนใจ ความมุ่งมั่น ทัศนคติที่มีต่อสถาบัน วิชาที่เรียน และอาจารย์ผู้สอน ต่างมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การศึกษาว่า มีองค์ประกอบทางด้านใดบ้างที่มีส่วนเสริมสร้างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนจะเป็นการช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้ศักยภาพของตนเองให้เกิดการเรียนรู้เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา โดยได้แยกองค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญาเป็นองค์ประกอบทางด้านส่วนตัว องค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจ องค์ประกอบทางด้านการศึกษา องค์ประกอบทางด้านครอบครัว และองค์ประกอบทางด้านปัญหาส่วนตัว

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2532, หน้า 9) กล่าวถึงอเล็กซานเดอร์และซิมมอนส์ ที่ได้เสนอรูปแบบของตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลทางการศึกษา ซึ่งวัดได้ในรูปของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประกอบด้วย ภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคม คุณลักษณะของสถานศึกษา คุณลักษณะของเพื่อน สภาพชุมชน กิจกรรมนอกสถานศึกษา และเซาว์ปัญญา

โดยสรุปผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ระดับของผลความสำเร็จของผู้เรียนที่เกิดจากเหตุแห่งองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับสติปัญญาและ/หรือองค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญา ซึ่งสามารถวัดจากคะแนนในการทำแบบทดสอบและ/หรือคะแนนที่ได้จากงานที่ได้รับมอบหมาย

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาอิทธิพลของปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสามารถจัดเป็นองค์ประกอบต่าง ๆ ได้ 4 องค์ประกอบด้วยกัน คือ (1) องค์ประกอบด้านสถานภาพของนักศึกษา (2) องค์ประกอบด้านเศรษฐกิจและสังคม (3) องค์ประกอบด้านทัศนคติและพฤติกรรม และ (4) การปรับตัว องค์ประกอบเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบที่เกี่ยวกับสติปัญญาและไม่เกี่ยวกับสติปัญญา โดยมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแต่ละองค์ประกอบ ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านสถานภาพของนักศึกษา

1.1 เพศ

เพศถือเป็นลักษณะเฉพาะแต่กำเนิดอย่างหนึ่ง ในหลายสังคมมีการแบ่งชั้นทางสังคมระหว่างเพศชายกับเพศหญิง ซึ่งลักษณะนี้อาจทำให้มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ เกลาส์ ไมเออร์ (1961 อ้างถึงใน มณจาร์ตน์ ซูพินิจ, 2540, หน้า 14) กล่าวว่า เพศมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากการศึกษาของซูเกียรติ โพนแก้ว (2547) พบว่า เพศมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในขณะที่กุลวดี ตรียานนท์ (2536) คณิตา นิจรัตกุล (2543) และสุกโชค โกยกุล (2545) พบว่า เพศไม่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.2 สาขาวิชาที่กำลังศึกษา

ทิพวรรณ กมลพัฒนานันท์ (2543) พบว่านักศึกษาต่างคณะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่เหมือนกัน โดยนักศึกษาคณะแพทยศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ และรัฐศาสตร์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่อนข้างสูง สุกโชค โกยกุล (2545) พบว่า ภาควิชาสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้อย่างมีนัยสำคัญ

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ คือนักศึกษาภาคปกติระดับปริญญาตรี 4 ปี ชั้นปีที่ 3 (รุ่นเข้าเรียนปี 2549) สาขาการบัญชี เป็นนักศึกษาที่ได้เรียนวิชาการบัญชี ต้นทุน 1 (3522102) มาแล้วในภาคเรียนที่ 2/2550

1.3 ข้อมูลการศึกษาในอดีต

1.3.1 สาขาที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันศึกษาเดิม การรับนักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จะเปิดกว้างให้นักศึกษาเข้าสอบเป็นสำคัญ ไม่ปิดกั้นนักศึกษาที่จบจากสาขาต่าง ๆ ซึ่งค่อนข้างมีความหลากหลาย สาขาที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันเดิมอาจมีผลต่อการเรียนของนักศึกษาได้ ในการศึกษาครั้งนี้สาขาเดิมได้แก่สาขาที่จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่า

1.3.2 ผลการเรียนจากสถาบันการศึกษาเดิม ผลการเรียนจากสถาบันศึกษาเดิม หมายถึง เกรดเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาในระดับชั้นที่จบก่อนมาศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ซึ่งเป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสติปัญญา มณจาร์ตน์ ซูพินิจ (2540, หน้า 72) ซูเกียรติ โพน

แก้ว (2547) พบว่าเกรดเฉลี่ยสะสมตอนเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
วิทยาลัยกษณ์ อัครศิริวงศ์ (2538, อ้างถึงใน มณฑารัตน์ ชูพินิจ, 2540, หน้า 16) ได้ศึกษาถึงปัจจัยที่
ส่งผลกระทบต่อ การเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยของรัฐ ผลการวิจัยพบว่า ผลการ
เรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการเรียนในมหาวิทยาลัย ซึ่งสอดคล้อง
กับงานศึกษาของสุมิตร สมานมิตร (2515) จันทร์ ดิยวงศ์ (2523) วิโรจน์ ลิ่มสกุล (2543) อภิญา
อิงอาจ (2548) พบว่า เกรดเดิมมีอิทธิพลทางอ้อมต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ในการศึกษานี้ได้แบ่งเกรดเฉลี่ยสะสมจากสถาบันการศึกษาเดิมออกเป็น
5 ระดับ ดังนี้

- ต่ำกว่า 2.00
- 2.01 – 2.50
- 2.51 - .300
- 3.01 – 3.50
- มากกว่า 3.51

2. องค์ประกอบด้านเศรษฐกิจและสังคม

ที่พักอาศัยในปัจจุบัน เนื่องจากนักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา อาจเป็น
นักเรียนในพื้นที่ หรือเป็นนักเรียนต่างถิ่น ดังนั้น ที่พักอาศัยอาจมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
โดยแบ่งลักษณะที่พัก ดังนี้

- หอพัก
- อพาร์ทเมนท์
- บ้านตัวเอง
- บ้านญาติ

3. การปรับตัว การปรับตัวนั้นไม่ว่าจะเป็นการปรับตัวที่ดีหรือไม่ จะต้องเกี่ยวข้องกับตัว
แปร 2 ชนิด คือ สถานการณ์หรือสิ่งแวดล้อม และค่าความนิยม ดีเซน(1964,อ้างถึงใน กุลวดี ตรี
ยานนท์ ,2536 หน้า 81) ได้ทำการวิจัยพบว่า นิสิตที่มีผลการเรียนสูงจะมีความสามารถในการ
ปรับตัวดี และรวดเร็วกว่านิสิตที่เรียนได้ปานกลางและต่ำ ซึ่งตรงกับผลการวิจัยของโดนิเวน
(Donivan,1965:20-30) ที่พบว่านิสิตกลุ่มที่มีการปรับตัวดี จะได้คะแนนสูงกว่ากลุ่มที่ปรับตัวไม่ดี
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ในการศึกษาคั้งนี้ได้ใช้ข้อคำถามเพื่อวัดการปรับตัวโดยแบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ

1.1 การปรับตัวทางวิชาการมีทั้งหมด 15 ข้อ ประกอบด้วย

- ในแต่ละภาคการศึกษา ท่านมีการวางแผนล่วงหน้าเสมอ
- ก่อนเข้าชั้นเรียนท่านมีการเตรียมตัวโดยศึกษาเนื้อหาที่จะเรียนมาแล้วล่วงหน้า
- ในชั้นเรียนท่านติดตามการบรรยายตลอดเวลา

- ท่านได้พยายามค้นคว้าหาตำราเรียนอยู่เสมอ
- ท่านมักใช้เวลาว่างในการอ่านตำราเรียน
- ท่านได้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมในเนื้อหาที่อาจารย์แนะนำ
- ท่านเตรียมตัวสอบทุกครั้งเป็นอย่างดี
- ท่านรู้สึกว่าคุณสามารถปรับตัวให้เข้ากับการเรียนการสอนในสถาบันนี้ได้เป็นอย่างดี
- ท่านไม่รู้สึกเบื่อหน่ายกับการเรียน
- ท่านไม่รู้สึกว่าเรียนหนักเกินไปในแต่ละภาคการศึกษา
- ท่านมีความสุขกับการเรียน
- ท่านปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องในการเรียนของท่าน
- ท่านรู้สึกขาดความสามารถในการฟังบรรยายติดต่อกันเป็นเวลานาน ๆ
- ท่านรู้สึกลำบากใจในการปรับตัวให้เข้ากับการเรียนในชั้นเรียน
- นอกจากการเรียนในชั้นเรียนแล้วท่านยังมีเวลาที่จะเข้าร่วมกิจกรรมของคณะ

1.2 การปรับตัวกับเพื่อนมีทั้งหมด 15 ข้อ ประกอบด้วย

- ท่านรู้สึกมีความสุขเมื่ออยู่ร่วมกับเพื่อน
- เพื่อน ๆ มีความเข้าใจในตัวท่าน
- เมื่อไม่เข้าใจวิชาที่เรียน เพื่อนมักช่วยติวให้ท่าน
- เมื่อท่านพบกับปัญหาเกี่ยวกับการเรียน ท่านมักขอคำปรึกษาจากเพื่อน
- ท่านคบหาสมาคมกับเพื่อน ๆ ได้ทุกคน
- เมื่อมีงานกลุ่ม เพื่อนชอบชวนให้ท่านทำงานร่วมกับเขาเสมอ
- ท่านต้องทำตามความคิดเห็นของเพื่อนในกลุ่ม แม้ว่าท่านจะไม่ชอบ เพื่อจะได้เป็นสมาชิกของกลุ่ม
- นอกจากเรื่องเรียนแล้ว เพื่อนยังให้คำแนะนำกับท่านในเรื่องอื่น ๆ ด้วย
- ท่านรู้สึกว่าท่านคุ้นเคยกับเพื่อน ๆ ง่าย
- เมื่อท่านขาดเรียน เพื่อนจะคอยกับเอกสารไว้ให้ท่านเสมอ
- เพื่อน ๆ ชอบเข้ามาคุยกับท่าน
- ท่านคิดว่าเพื่อนมีส่วนช่วยให้ท่านเรียนได้ดี
- ท่านรู้สึกว่าท่านมีเพื่อนน้อย
- ท่านรู้สึกว่าเพื่อนเอาเปรียบท่านเสมอ
- ท่านรู้สึกเหมือนถูกทอดทิ้งในระหว่างที่มาเรียน

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสามารถสรุปได้ว่า มีปัจจัยหลายประเภทมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งแบ่งเป็น 2 องค์ประกอบหลักคือ องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับสติปัญญา และองค์ประกอบที่ไม่เกี่ยวข้องกับสติปัญญา โดยสามารถสรุปเป็นปัจจัยในแต่ละองค์ประกอบ และมีรายละเอียดของปัจจัยดังนี้

1. องค์ประกอบด้านสภาพของนักศึกษา

1.1 เพศ

1.2 สาขาวิชาที่กำลังศึกษา

1.3 ระดับคะแนนวิชาบัญชี

1.4 ข้อมูลการศึกษาในอดีต

1.4.1 สาขาที่สำเร็จจากสถาบันการศึกษาเดิม

1.4.2 ผลการเรียนจากสถาบันการศึกษาเดิม

2. องค์ประกอบด้านเศรษฐกิจและสังคม

2.1 สถานที่พักปัจจุบัน

3. องค์ประกอบด้านการปรับตัว

3.1 การปรับตัวด้านวิชาการ

3.2 การปรับตัวกับเพื่อน

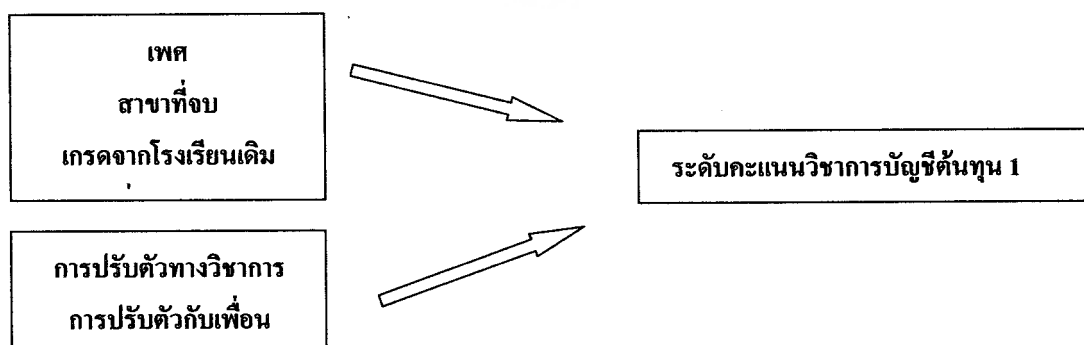
ซึ่งผู้วิจัยจะนำปัจจัยที่ทบทวนมา และปัจจัยที่ผู้วิจัยคาดว่าจะมีอิทธิพลข้างต้นไปสร้างเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยต่อไป

2.3 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภายใต้กรอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้ ประกอบกับการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้นำความรู้เหล่านี้มาพัฒนาเป็นกรอบแนวคิดที่มีความเหมาะสม สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย แสดงได้ดังภาพที่ 1

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

2.4 นิยามศัพท์ปฏิบัติการ

เพื่อให้การวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน : ศึกษากรณีการเรียนวิชาบัญชีของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา” บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ จึงได้กำหนดนิยามศัพท์ปฏิบัติการต่าง ๆ ไว้ดังนี้

1. การปรับตัวของนักศึกษา หมายถึง พฤติกรรมของนักศึกษาที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมในขณะที่ศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา โดยสังเกตจากผลการเรียน

2. ผลสัมฤทธิ์การเรียน หมายถึง ระดับเกรดวิชาการบัญชีต้นทุน 1 (3522102) ของนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 ได้แก่ A , B⁺, B, C⁺, C, D⁺, D และ E

3. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาภาคปกติ รหัส 494402 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการบัญชีต้นทุน 1 (3522102) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 ของสาขาการบัญชี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

4. ระดับคะแนนวิชาการบัญชี

ระดับคะแนนวิชาการบัญชี หมายถึง ระดับเกรดวิชาการบัญชีต้นทุน 1 (3522102) ซึ่งนักศึกษาทุกคนได้เรียนวิชานี้มาแล้วในภาคเรียนที่ 2/2550

ในการศึกษารั้งนี้ได้แบ่งระดับคะแนนออกเป็น 8 ระดับ โดยอ้างอิงตามหลักเกณฑ์ในการตัดเกรดของมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ดังนี้

- A = 80 – 100
- B⁺ = 75 – 79
- B = 70 – 74
- C⁺ = 65 – 69
- C = 60 – 64
- D⁺ = 55 – 59
- D = 50 – 54
- E = 0 – 49

5. การปรับตัว หมายถึง พฤติกรรมของนักศึกษาที่เปลี่ยนแปลงไปเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อม

6. การปรับตัวทางวิชาการ หมายถึง พฤติกรรมของนักศึกษาที่เปลี่ยนแปลงไปเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมด้านการเรียน การค้นคว้าเพิ่มเติม การใช้เวลาว่างในการอ่านหนังสือ และการเตรียมตัวสอบ เป็นต้น

7. การปรับตัวกับเพื่อน หมายถึง พฤติกรรมของนักศึกษาที่เปลี่ยนแปลง เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมด้านเพื่อน ในระหว่างเรียน เช่น ความรู้สึกเมื่ออยู่กับเพื่อน การทำงานกลุ่ม การขอความช่วยเหลือและการขอคำแนะนำจากเพื่อน เป็นต้น

2.5 สมมติฐานในการวิจัย

1. สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่าแตกต่างกัน มีผลให้ระดับคะแนนการเรียนวิชาบัญชีแตกต่างกัน
2. เกรดเฉลี่ยในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่าแตกต่างกัน มีผลให้ระดับคะแนนการเรียนวิชาบัญชีแตกต่างกัน
3. ที่พักอาศัยระหว่างเรียนแตกต่างกัน มีผลให้ระดับคะแนนการเรียนวิชาบัญชีแตกต่างกัน
4. ระดับการปรับตัวทางวิชา มีความสัมพันธ์กับระดับคะแนนการเรียนวิชาบัญชี
5. ระดับการปรับตัวกับเพื่อนมีความสัมพันธ์กับระดับคะแนนการเรียนวิชาบัญชี

